

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De memoria ac ratione nominu[m] defunctorum sanctorum 91

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Sam Papæ nominationem in S. Cœna nõ ordinavit. Ad quod respõde-
mus: Veteres neminẽ præter ordinarium Episcopũ nominarunt. Græci
adhuc nostro tempore solum Archiepiscopum nominant. Quod si an-
tiquum Canonem hac de re agentem inspicere, suamque illi authorita-
tem relinquere vellent, qui scil. expressẽ nominandi sint, quem Cy-
prianus quoque citat, lib. 1. Epist. 9. & lib. 3. Epist. 14. & 16. hanc re-
prehensionem sine dubio intactam reliquissent.

Haçtenus de Oratione pro viuis, atque eorum nominatione.

*De memoria & nominatione defunctorum
Sanctorum.*

C A P. X C I.

N hoc Articulo taxant Aduersarij Librum quod non ordi-
navit, memoriam haberi animarum, qua cum signo fidei
hinc discesserunt.

Responsio.

Lib. 2.
Epistola.
6.
Lib. 4.
Epistola.
5.

Verum est, quod antiqui soliti fuerint apud S. Cœnam sanctorum
Martyrum, reminisci, & quemadmodũ Cyprianus scribit, sacrifi-
cia pro illis offerre, hoc est pro donis in eos collatis victoriæque, quam
ex gratia & auxilio eius contra diabolum & mundum obtinuerunt, gra-
tias agere: ac postmodum quorundam nomina, quò firmior eorum me-
moriam inter Christianos conseruaretur, loco & ordine suo in S. officio
recitare, idque ex tribus causis, quas Dionysius recenset.

Prima est, Vt & nos ad imitandum beatissimum illorum habitum,
atque ad diuina appetenda præmia prouocemur ac ducamur.

Secunda, Vt contestatio fiat, sanctos non mortuos, sed in diuinam
penitus vitam ex morte translatos esse: eorumque memoria non hu-
mano more in phantasia tantũ inani, eius partis vbisedes memoriæ est,
sed sacratiore quodam modo iuxta eam quam in Domino intelligimus,
preciosam & nunquam migrantem scientiam eorum qui in Dei imagi-
nem excessere, atque in Deo consummati sunt, celebretur.

Tertia, Ad indicandam sanctorum indiuiduam coniunctionem vni-
onemque altissimam & sacratissimam, quam habent cum Christo Do-
mino.

Contra
Faustum
Mani-
cheum
lib. 20. c.
21.

Tribus hisce causis D. Augustinus quartam adiungit, dicitque popu-
lum Christianum memorias Martyrum religioso solennitate concele-
brare, & ad excitandam imitationem, & vt meritis eorum consocietur,
atque orationibus adiuuetur, id quod tum demũ fit, cum fidem eorum
verè imitamur: vt supra indicatum est in articulo de inuocatione San-
ctorum. De hac re videre est libros Dionysij de Ecclesiastica Hierar-
chia, in explicatione mysterij Eucharistiæ. Item apud D. Augustinum,
lib. 8.

lib. 8. de Ciuitate Dei, cap. ultimo, & lib. 22. cap. 10. & contra Faustum lib. 20. cap. 21. Hac ratione & forma, & propter enumeratas causas memoriam sanctorum celebrare, eorumque nomina in Officio S. Cœnæ recitare, nempe quemadmodum antiquæ Ecclesiæ obseruauerunt, non omni ædificatione careret.

Postquam verò nimia defunctorum Sanctorum existimatio, nec non superstitiosa de meritis & intercessione eorum persuasio, quibus homines sine vlla vera fide in Christum participes se futuros ac fructuosos cōfidunt: perniciosus denique morbus, quò homines maiori cum fiducia sanctos quam Christum Dominum ipsum inuocant, adeo altas in plebe radices egerit, sperari certè non potuit, eiusmodi memoriam ac nominationem defunctorum sanctorum apud S. Cœnam aliquam nostro tempore vtilitatem populo Christiano allaturam esse. Quoniam igitur Christus neque eam præcepit, neque vel suo vel Apostolorum suorum exemplo docuit, idcirco in forma S. Cœnæ, quam Liber Reformationis præscribit, est prætermissa. Idque ex mandato Domini, qui vult vt omnes ritus in Ecclesia ad hunc modum instituantur & obseruentur: vt per eos pietas efficaciter prouehatur: quicquid verò ei obstare & officere valet, quantum quidem fieri potest, è medio tollatur.

Ex eo quod Dionysius quoque memoriæ sanctorum meminit, conantur Aduersarij inferre, eam consuetudinem à temporibus vsque Apostolorum in Ecclesia fuisse. Sed vtinam Aduersarij eam formam celebrandi Cœnam Domini, quæ à Sancto Dionysio (quantumuis vetustus aut recens sit) recipere & obseruare vellent: tunc enim vnà cum illis memoriam Apostolorum & martyrum celebraturi essemus. Si enim ad hunc modum obseruaretur, quo temporibus huius Doctoris obseruata fuit, vtilis esset ad ædificationem non scandalosa, vt nunc est non ritè & legitime vsurpata.

Verùm utcunque sit, nihil tamen habent Aduersarij, cuius Librum Reformationis, quantum ad hanc memoriam attinet, incusent. Ipsi enim eam non obseruant, eo videlicet modo quo à sanctis Patribus primum omnium exorta est & obseruata. Tantummodo enim apud se quorundam sanctorum nomina mullitant, populo verò Christi nihil quicquam de iis tradunt nunquam pro eis gratias coram multitudine agunt, nunquam dona Dei ipsis collata, meditantur: nunquam denique imitationem fidei eorum ac bonorum operum in parentibus excitant. Hactenus de memoria defunctorum sanctorum.

De memoria defunctorum Laicorum.

CAP. XCII.

STORVM quoque memoriam veteres sancti celebrarunt, in eaque orarunt defunctis beatam requiem, & communionem cœlestis luminis. Id verò non faciebant tali opinione, quasi eos ex Purgatorio vel alia quauis afflictione, & calamitate eri-

T